1 Erf. 1873, 18. Mai.

„בשבת החזון באדם רעת"

אלוף רם לחרב החיים המקבל, החוקר הקדוש והנסקר הלן קלא, הבוחן ומעמיק כל ענני קדומות ואחרון ומשמיו ורשה"ר ועקר"ר ר' יוסף אייזנמן שליט"א לו ולמן לדורי.

בקשתת בקשתי אלף הלש נשבע אתה בלוח חכמת ההוראה עד רחבי לגלות אלינו דרך שבתבו אתם בו קצר ובלי הדא ומשיחה ובגדה. הן הקשקשתי דרך שבתבו והלכתי כפי מסדרי הדרך המאירים אור חוקה אלי מאד ולא נכלתי להבדיל עליה ובקשתי אלפה אשר בעקום אפקדתם לא יראלה עקמתם ואנש מלחמה."

הקרן נגלה מי פתח נד נשן מעמן והוא פרוצה עד תהלים לרשע הרשע הנאשר כל אשר מעבר בשם „מנחת קנאה לבות מאשה" מפשר שיתקבל ובן רשום בהקפדת הסורים ההוא, הכי הוה בקלא מרי יחיד מרבי הולם שמתשמשא הוא קרקע אמת מרי כלם אחד אשר בוראשא זה שמשם רקלת, ומלא עמלות בשתי בחלקי את הכתב נד הוה כי הוא והסורים עד נגדי ועד הסיני לאלות לפ" מתחם הנאשר הם מפלה ומרי יקרון אחד, ומי קלבל יחיד ומקשת אחרת לבלם. ועד הרשעה בגיון הסורים אלה את לשון אם בקשות הקלוש מעמל מרי הלוה בהמה קפדתם סורים אשר להנאשר: ומעתה נקלה שלא נחלש בשכל בקפדת הרשעים עם הוא קבל שמשבות והיות כמו הבדה בקבלת הקלות ומגוד ומלאות בקמעות דם הות לא הוה בדת אחרת בקפדתם מפשר תהלים עכל. ובקפדתם פ" תהלים אשר בדרי נלקה בקלות בדת אחרת בדה. ובקרן הכתב נד הוה הוה ומקלה מרע ומגוד כל ובדרי הדרך הכתב הקבל הנעקר הקפדא מרשה" ודבק רוסמאנן ע" הוקש כמה עקר מלקי ומאמס כי אם הוא נשמט שמוט אשר הפ" הוה הוא מקשר הנאשר ל" מי הלות מ" לבמן מאד ומכ" הסכתי בקפדתי בקפדתי מרע לקלות אלו בקבלתי לשום מלכל החמרת על הבדבה ובפ" הוה אשר הקל שולח לו מוקה בה ומחקלת לבהשל קלם בולות הוא מקשר הנאשר אל רק הקות ש לו מלתה הנוסמים כי בבמתי לקלות הפ" הוה מרות פלאו לחבר שמתי נשמם ולחלקן בוקרב ולהפיל בשרקל ים ובוקן מבקר כי כל אשר ולא בגל הנאשר ל" הוה מלכ בנאשר ומוד חשק הסורים והקות והקלה כי ובקבלם בקלקרת הסיתה לא לבשם כמאם לבקן הלקות הפשטם הוה לקלם אם הוא בקלות מלת הקר הנאשר. ובהה אלקים קלפו לנו ומלכה מדם פשע בקובה ובהשתחוה כאשר ומתה לו.

אלה אלר בראלך

אל עקבן הנאמן עדמה ראלת החכמים

אפסאלץ (חוסרס סאדן) ה' לאור חמש
2.5.1873

דהמה מפ" על תהלות לרשע הנאשר נגלל אשר מ" בכתב נד"

מזמור עמיני

לנגלה עד הקמות נפ" נקלה להקמות הוה לם מוחב לבלו מר ומלוי קראהו כן לחומתו מלוי בקמת מו לחבלו מחב מחבר הנאון אלר בקמת ועבון המגור הוא כעקב הכפרים בקבול הקולם ובהלמה ובלשר הפעלת הקמות והמרות הנמצות מפי הקבלה בלב המרה ובקלה לו שאר המרה על המרה על לם מחן האלהים להמרה בתוכו אשר הנם בקמת מקלקם מבלם הקמת לסוף שלשה תהלים הקלה לזרוח ולבותו בלחמה ובלרום ומאד מאר מה המגור לקח המרה ולבקש כנגם הכפרים בקמות הלמנקם הלמנקם הנמקות והרגות בקמרה ועל מה מאר „ה" מחבונם מה מחבר לבן בכל הארץ" ומאר כן בדרך הקלה מרע פרסם הלמחמה בקמתנים כלומר מה מחב בקמות ומפרסמת הלמחתן בארץ מי ומכל לבפר מה ומאר בקמקם אם "כמו אלר בנגע ומטא לשרחלו „אם נגוע מטא" הוא מקור בקמקם מקם כי הקר ולמנ בו בקמקם מקר כי מלה ומנוח לפירולו מלה ומנה הוא כאולי מאר מאר נתב הבקן על הלמים כלומר מאה לנתב הבקן על הלמים לא כלתה הלמחתן לם מחל ומפרסם בבקן והלמחתן בארץ ומקן בקמקתן ומנתן מלהלות בלפולם ומפלר לפרל „מה מחבור לנק בכל הקמן כלומר

לבקמות

ARC 4° 752/69 - 84

להתבטלות הפלגות בלתי נכון כפי נלדתם ולאן אבור בושהם בדרך. כיה הלבוש הזה ותהלתם
מלאה הארץ" ואתם אפי' אולדים ונשים וסמת אלג" רגע אל חבול הדולם לבוא בקאנס
בתנלת הבורה עם שהיונן בתנלת ולבו ותקבל אל אונת החבול האולבת אחרונה
אונת כל הפלגות ונלבת הדג הזה הלאנקן הפיומת הדם בוסבת נשיהם ואתם
נגן שברין כלומס להיה בה נחבמת ותקשקל ווחב לקם אל נאת הלאנקן עם
שתבלגן אליה נלת הובאת והלשרים הנתנקבים לא ופמם לבב לחר
בשתבתם ונו היא להלבות תווק ונתנקם. ולאן נתנקם בגה מפל אל הכלפה
בלאנקן נגם הלאנת הסבר הבבר הלגה בגות נקופת לחנת אלם
לבקה נפשו ונתרל שה נגרבות אלהים חו ונחם לו לאלת ולהבר נגשה
להתנחם כל הקבקים לנקה אז להבר הבלבה ונו לאן נתנקם כלומס הזה
אסקה לגלנו נקה הנקה הגלה בקבקים אלו שלאן הנפגל אל אחת
נגרבו היא סובב הנקה לגלנו ואינן אז כאו נתשולל נתגלר ואבר לפוס
אונת הבובל והלמה אמס להפלגת רגאנת ולהבור לפלנת בנקם שאר
נבקתיו כי ראה לנוק נגלו אלבסתנן כלומס בלאנס ראה לנוק ונו" אלס
נבקתיו כי ראה לנוק נגלו אלבסתנן כלומס בלאנס ראה לנוק ונו" אלס
נגור לפלנת ואתם גם אמל כי תנטלת כלומס להלפיר הלאחתן אלו
והיא קלנו אלן ופל אבת כי תפקבלת ואתם ונתסרהו נגם נתלהם
ונו" כלומס ולא סוף בקס להרבות הלאחתן אלו אל לקנבת נפשם חבה
נתבקנת עם הקלונים עם לגם הזא גם לחסרת בן הלאנגים והזא
אנן ובגד לחבר תנסרהו רלה לומס תקופהו ובן לגלות מגל נקבין
אל כל הנתרחנים להיא אמנו תמנולהו ונו" לנקה ונו" כלומס הלגת
אל כל הקהלות והחנות והגלפות לגבור בהם אחרות ונים לגלו
מקלה עם קלה ונבר ואתם ב" אמנלת כלומר אינן ראה בגה
בקס אחר אל להקיר בסטים הלאחתן ונגלת ונחובן בקנס גהו
הנקה לו ואתם נפשלים הארבו בה בדרך אחרת כמו לתבין
מפשלותם: —

מזמור קנ"ל

שר המלוכה ובו' הלוא בעוקם הוא כמו עד לשמוע מן אלה לאלף ושמן על ובו – והרא מתרגם על לשון
העלות ואחר אשא עינו אל ההרים כמו על הגבעות וכמוהו אל ההרים לא אכל, וכן אתה
הרשעי אל גנבו ובכן הנלחמים לרבקלוקים עבר נסה ונסה, ומתרגמים לעמים אל ההרים
ליעזרא לאלוהות העוברים בהרים ואחר בכן הסרה אשא עינו אל ההרים לראות מאין
ובוא עזרי אינו מבין שלא ומעולם עבר שום אדם לרגל הנלחמים בו ולאמר תקיים
ותקפים אבל עבריתים מ" עולה לעזרם ואתכם רבה לדעת שהוא מפורסם לעשות ומשנים
הכל לרשעת ואחר כי נבקשים עם כל אחד מאלה העלות שלא ותמאל כי לא יתן
לנו הלכים רבה לדעת שלא ושחתם להתעוות מפל ופל אל נפש לאשים כלומר לא
ומלים השלחתיו מן ופל הסתר בלאמר לא נפש ולא מן שום ומראל והתנועה
הוא שיקים קרה והשיקים הוא. שיקים קמוהה ופורמש ולא נפש שלא ומאלה
רחד שלא ושלות עלם לתתם מחוה אדם בהאלהים כל שמן שלא ומן שהוא
מפל על הסתלקות הרשעתה לקמי ולנוקם על מ ומונם רבה לדעת להיות
בעבם להבואים בלבו לחסות תחת כנפיו ומפל מקום הנשים רהיה על אמנו
לנוקם ואחר השמש לא ובטח מפל שלא ובינם הן שום בקר או הגד לאמתם
והעלות לאסם מחבים בסתר בקרב שלא מוקם חוק הלבל בלום וקור הרוח
לבוה ובויר כי הלבל מוקל הלוחה והרוח מוסל הלוחה והחום
והקור סוקת המולאים והקטותו בשמורת האמל ושמרת הקשים בלאמנו
מ" ומאמם מפל רע ומור את נפשם ומשמר לבאתם ובואם מעתה
ועד עולם ובקבוים כן הלבואה לבואה ובבקשו אמנו הבואים הקבים
הבואה לשמאה בלאמנו בקשים אתה בבואם וקשים אתה בלאמתם על
שאמנו הבואים שלא להיה שרת בואם לאמם ומלא להיה על בואת
האמם, והלבואה מנרה לעלות כלומר לומאמם ונלולם מן הבמת ועד
שלא על לשון העלות ואמם ומור לבאתם מן העלות ובואם להאמם עד
שהיה בואם שם לבת הסמים בו היה בחור הבמור ואת נתם על מה
עלמו והיה העלות בבואתם על יתן לנו ובו' לבאתם ובואם כלומר
לבאתם לעלות ומעלם מהיה ועד עולם כל ומו חיו.